

بررسی تاثیر ورزش‌های تنفسی بر عملکرد ریوی جانبازان شیمیایی

*علیرضا قهری سرابی^۱ خدیجه حیدری زاده^۲
دکتر فریده یغمایی^۳ دکتر حمید علوی مجد^۴

چکیده

مقدمه: به دنبال استفاده وسیع سلاح‌های شیمیایی در جنگ تحملی ایران عوارض متعدد شناخته و ناشناخته در دستگاه های مختلف بدن به ویژه دستگاه تنفسی گزارش گردیده است. جهت اصلاح مشکلات ریوی جانبازان شیمیایی اقدامات متعددی از جمله دارو درمانی، اکسیژن درمانی، ... و نوتوانی ریه انجام می‌گردد.

هدف: در این راستا پژوهشی با هدف تعیین تاثیر ورزش‌های تنفسی (لب غنچه‌ای- دیافراگمی) بر عملکرد ریوی جانبازان شیمیایی در قسمت طب کار بیمارستان تامین اجتماعی شهرستان خرم آباد انجام گرفت.

مواد و روشها: پژوهش حاضر بصورت کارآزمایی بالینی شاهد دار از نوع مقایسه قبل و بعد می‌باشد که با هدف بررسی تأثیر ورزش‌های تنفسی (لب غنچه‌ای - دیافراگمی) بر عملکرد ریوی جانبازان انجام شد. تعداد ۶۸ جانباز شیمیایی بصورت مبتنی بر هدف انتخاب و به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. نمونه‌ها از نظر متغیرهای سن، شاخص توده بدنی، نوع گاز، سال تماس با گاز شیمیایی، دفعات مراجعه و بستری، نوع سرفه و نیز شاخصهای ظرفیت حیاتی کوشایی، حجم بازدمی کوشایی ثانیه‌ی اول و... همسان شدند. جهت سنجش عملکرد ریوی، از اسپیرومتری ریه استفاده شد. در گروه آزمایش، پس از اندازه گیری شاخص‌های اسپیرومتریک، ورزش‌ها به مدت ۱۰ روز و هر روز ۱۵ دقیقه انجام شد. پس از پایان ۱۰ روز مجدد شاخص‌های اسپیرومتریک اندازه گیری شد. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه، فرم بررسی شدت تنگی نفس (معیار انجمن توراکس آمریکا) و فرم مخصوص دسته بندی نتایج آزمون عملکرد ریوی بود.

یافته‌ها: میانگین تفاوت مرحله‌ی قبل و بعد شاخص‌های عملکرد ریوی (ظرفیت حیاتی کوشایی^۶ FVC، حجم بازدمی کوشایی^۷ FEV₁)، جریان میان بازدمی کوشایی^۸ FEF25-75% و حداکثر جریان بازدمی^۹ (PEF) گروه آزمایش به ترتیب برابر ثانیه‌ی اول (۱۶/۷ درصد، ۱۶/۷ درصد، ۱۷/۴۲ درصد) و در گروه کنترل بترتیب برابر (۱۳/۴۳ درصد، ۲/۶۲ درصد، ۱/۵۳ درصد) بود که آزمون آماری^{۱۰} مستقل تفاوت معناداری را به ترتیب P-value های (۰/۰۰۹، ۰/۰۱۸، ۰/۰۱۳، ۰/۰۰۴) در گروه آزمایش نشان داد و تفاوت میانگین مرحله‌ی قبل و بعد شاخص‌های عملکرد ریوی در گروه کنترل معنادار نبود. همچنین این پژوهش نشان داد که میانگین درصد کاهش شدت تنگی نفس در گروه آزمایش ۶۵/۵۹ درصد و در گروه کنترل ۱۸/۰ درصد بود که آزمون آماری t مستقل با p=۰/۰۰۰ تفاوت معناداری را بین دو گروه نشان داد.

بحث و نتیجه گیری: بر حسب نتایج حاصل از این پژوهش انجام ورزش‌های تنفسی لب غنچه‌ای و دیافراگمی موجب بهبود و اصلاح شاخصهای عملکرد ریوی در اسپیرومتری ریه شده و شدت تنگی نفس در گروه آزمایش کاهش معناداری داشته و با نتایج مطالعات مشابه همخوانی دارد.

۱- مری گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی شهید بهشتی. (نویسنده مسئول مکاتبات). پست الکترونیک: ARGS1340@yahoo.com

۲- کارشناس ارشد پرستاری و مدیر خدمات پرستاری بیمارستان شهدای خرم آباد.

۳- مری گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی شهید بهشتی.

۴- دانشیار گروه آمار زیستی، دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی شهید بهشتی.

۵- دانشیار گروه بهداشت، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی شهید بهشتی.

⁶-Forced Vital Capacity

⁷-Forced Expiratory Volume in 1 sec.

⁸-Peak Expiratory Flow

کلید واژه‌ها: ورزش تنفسی، تنفس لب غنچه‌ای، تنفس دیافراگمی، عملکرد ریوی، جانباز شیمیایی.

تأثیر مقاله: ۸۶/۱۲/۱۲

دریافت مقاله: ۸۶/۷/۱۰

گروه شامل سرفه، تنگی نفس، دفع خلط چرکی و خس خس سینه ذکر می‌باشد (عماد و قانعی ۱۹۹۷).

در اثر تماس گاز شیمیایی با سیستم تنفسی سرفه‌های قطاری ایجاد شده که در مراحل اولیه بدون خلط بوده ولی به تدریج خلط نیز به آن افروزه می‌شود. همچنین اثرات دیگر این گازها ایجاد نکروز در لایه سطحی مجاری هوایی، نکروز لنفوئیدی و کاهش لنفوپیتیها می‌باشد که بدنبال آسیب اپیتلیوم سطحی برونش، سلول‌های مژکدار دیگر قادر به انجام وظیفه خود در تخلیه ترشحات نمی‌باشند و به این ترتیب ترشحات در برونش‌ها تجمع می‌یابند و ابتدا دهانه برونش‌های کوچک و سپس برونش‌های بزرگتر را مسدود می‌کنند که این انسداد باعث ایجاد آلتکتازی در ریه می‌شود. همچنین انسداد باعث می‌شود که اکسیژن کافی به آلتوئلهای ریه نرسد و گاز کربنیک حاصل از متabolیسم سلول‌ها از ریه خارج نگردد، لذا نوعی از سندروم هیپوونتیلاسیون حاصل شده که طی آن فشار سهمی دی اکسید کربن شریانی (PaCO_2) افزایش یافته و فشار سهمی اکسیژن شریانی (PaO_2) کاهش می‌یابد (قانعی ۱۳۷۹). این گازها علاوه بر عوارض حاد عوارض مزمن ریوی همانند برونشیت مزمن، فیبروز ریه، آسم، برونشکتازی و تنگی تراشه و برونشهای اصلی را نیز به دنبال دارد (چراغعلی ۱۳۷۹). مشکلات ریوی جانبازان شیمیایی یکی از علی است که باعث می‌شود این افراد به کرات در بیمارستان‌ها و مراکز درمانی بستری شده و اقدامات درمانی گوناگونی برای آنان انجام می‌شود. این اقدامات شامل دارو درمانی (انواع آنتی بیوتیک‌ها، آمینوگلیکوژیدها، اسپری‌های مختلف، گشاد کننده‌های برونش و...)، اکسیژن درمانی، استفاده از بخور و نوتونانی ریه می‌باشند (عماد و قانعی ۱۹۹۷).

یکی از روش‌های درمانی در مشکلات تنفسی برنامه‌های نوتونانی ریه است که در بر گیرنده‌ی ورزش‌های تنفسی، ورزش‌های تحمل فعالیت و ورزش‌های مربوط به اندام فوقانی و تحتانی می‌باشد که از میان آنها ورزش‌های تنفس لب غنچه‌ای و تنفس دیافراگمی بیش از سایر ورزشها موثر می‌باشد (کراج^۱

مقدمه

استفاده از سلاح‌های شیمیایی به عنوان غیر انسانی ترین و فجیع ترین اعمالی که در قرن بیستم رخ داده همواره مورد نکوهش افکار عمومی بوده است. در واقع استفاده از گازهای شیمیایی به عنوان یک سلاح کشتار جمعی، سلامتی و ایمنی همه افراد اعم از نظامی و غیر نظامی را تهدید می‌کند، بطوری که می‌توان گفت پس از استفاده از این سلاح‌ها، آثار و عواقب آنان قابل کنترل نبوده و حتی گسترش عوارض آنها به نقاط دیگر بدن وجود دارد (حیدری و همکاران ۱۳۸۱).

طی سندی که توسط ایران به کنفرانس خلع سلاح سازمان ملل متعدد ارائه شد تعداد حمله‌های شیمیایی عراق از ژانویه ۱۹۸۱ (دی ۱۳۵۹) تا مارس ۱۹۸۸ (مهر ۱۳۶۶) ۲۴۲ مورد با حدود ۴۴ هزار قربانی ذکر شده که هنوز هم با گذشت دو دهه از پایان جنگ شاهد مرگ دردناک جانبازان شیمیایی سالهای جنگ هستیم. (اکبری نوشاد ۱۳۸۱) و بر اساس جدید ترین آمار بدست آمده از تعداد جانبازان، تا اسفند ۱۳۸۰، حدود ۱۰۲۳۴۸ نفرمی باشد (حیدری و انصاری ۱۳۷۶).

اصلی ترین عامل شیمیایی استفاده شده گاز خردل (سولفور موستارد) است که این عامل ضمن ایجاد عوارض تاولی، تنفسی، گوارشی حاد در دراز مدت، عوارض متعددی در ارگان‌های مختلف بخصوص دستگاه تنفسی، چشم، و پوست بر جای می‌گذارد (چراغعلی ۱۳۷۹، حیدری و انصاری ۱۳۷۶ و خضری بوکانی ۱۳۷۶). کاربرد وسیع سلاح‌های شیمیایی مانند گاز موستارد در جنگ عراق علیه ایران (از سالهای ۱۹۸۹-۱۹۸۱) موجب مرگ، از کار افتادگی، آسیب و عوارض جانبی مزمن در ارگان‌های حیاتی، بخصوص در مجاری تنفسی گردید (بیژنی و مقدم نیا ۲۰۰۲، میرصدرایی و همکاران ۲۰۰۵).

تقریباً چند ساعت پس از تماس با گاز موستارد عارضه تراکئوترونشیت حاد بروز می‌کند و سایر مشکلات ریوی مانند اسپاسم برونش، انسداد برونش و ادم ریوی هموراژیک ممکن است بصورت حاد حیات فرد را تهدید کند (قانعی و همکاران ۲۰۰۶). طی یک مطالعه، انواع اختلالات تنفسی این جانبازان، تحدیدی ۵۴ درصد، انسدادی ۴۲ درصد و ترکیبی ۴ درصد می‌باشد کشمیری و همکاران (۱۳۷۵) و شایع ترین علائم بالینی این

مجدد استفاده شد. (۰/۹۸=۳) جهت اعتبار دستگاه اسپیرومتری با استناد به کارخانه سازنده و استفاده از ابزار استاندارد نوع فرافن مدل sp-722 ECCS بود که بر اساس استاندارد اروپا، استاندارد شده بود. جهت اعتماد دستگاه اسپیرومتری از شرایط استاندارد سازی استفاده می‌شد. و بر اساس شرایط کارخانه سازنده هر روز با یک پمپ سه لیتری کالیبراسیون انجام شد. (۰/۸۵=۲).

روش آماری: جهت مطالعات آماری از نرم افزار SPSS استفاده شد. به این ترتیب که جهت اطلاعات دموگرافیک از آمار توصیفی و جهت پارامترهای اسپیرومتریک از آمار استنتاجی استفاده گردید. جهت اطلاعات کمی از آزمون تی جهت اطلاعات کیفی از آزمون کای دو برای مقایسه قبل و بعد اطلاعات از آزمون χ^2 زوجی و جهت مقایسه دو گروه با یکدیگر در مراحل قبل و بعد از آزمون مستقل استفاده شد.

یافته‌ها

نمونه‌های پژوهش در دو گروه آزمایش و کنترل از نظر سن، شاخص توده‌ی بدنی، تأهل، آخرین تماس با گازهای شیمیایی، دفعات مراجعة به بیمارستان، بستری در بیمارستان و تعداد دفعات تماس با گاز شیمیایی تفاوت معنا داری نداشته و همسان بودند نتایج بررسی نشان داد که از نظر شاخصهای اسپیرومتریک، گروه آزمایش و گروه کنترل در مرحله اول تفاوت معنی دار آماری نداشته و هر دو گروه از نظر آزمون‌های عملکرد ریوی همسان بودند.

همچنین یافته‌های حاصل از این پژوهش نشان داد که میانگین و انحراف معیار تفاوت مراحل اول و دوم شاخص‌های اسپیرومتریک، FVC، FEV1، FEF% 75 - 25 % و $FEF\%25-75$ گروه آزمایش به ترتیب برابر $13/8 \pm 1/2$ ، $1/3 \pm 1/2$ ، $1/8 \pm 1/5$ و $1/9 \pm 1/1$ مقدار درصد ثبت شده بود که آزمون آماری χ^2 زوجی در گروه آزمایش به ترتیب با P -value های $0/000$ ، $0/014$ ، $0/005$ ، $0/000$ تفاوت معنی داری بین مراحل اول و دوم نشان داد اما میانگین و انحراف معیار تفاوت مراحل اول و دوم شاخص‌های اسپیرومتریک، FEV1، FVC، FEF% 75 و $FEF\%25-75$ گروه کنترل به ترتیب برابر $2/7 \pm 0/8$ و $1/1 \pm 0/1$ مقدار درصد ثبت شده بود که آزمون آماری χ^2 زوجی اختلاف معناداری را نشان نداد. (جدول شماره ۱).

۲۰۰۱). زیرا سبب بهبود الگوی تنفسی و ایجاد تبادل مناسب تهیویه‌ای می‌گردد (عادی ۱۳۸۱، هوچکین^۱).
با نظر به این مهم که ورزش‌های درمانی و برنامه‌های نوتوانی ریه (تنفس لب غنچه‌ای و تنفس دیافراگمی) می‌تواند مشکلات تنفسی را تا حد زیادی بهبود ببخشد (برسلین^۲ ۱۹۹۲) و همچنین در مورد جانبازان شیمیایی تحقیقات محدودی انجام گرفته بطوریکه هنوز هم اطلاعات کمی درباره آنها در دسترس است، پژوهشگر برآن شد که تاثیر ورزش‌های تنفسی را بر عملکرد ریوی جانبازان شیمیایی بررسی نماید. امید است که نتایج حاصل از این پژوهش در جهت معرفی مشکلات ریوی جانبازان کمک نموده و در فراهم سازی زندگی بهتر و مستقل برای آنان از طریق تاثیر ورزش‌های تنفسی سبب ارتقاء کیفیت زندگی آنان شود.

مواد روشهای

این پژوهش یک مطالعه از نوع کارآزمایی بالینی قبل و بعد شاهد دار بود که در آن ۶۸ نفر از جانبازان شیمیایی شهرستان خرم‌آباد بصورت مبتنی بر هدف انتخاب و بصورت تصادفی در دو گروه آزمایش ۳۱ نفر و کنترل ۳۷ نفر تقسیم شدند. پس از کسب رضایت کتبی از واحدهای پژوهش، اسپیرومتری اولیه در هر دو گروه انجام شد. به گروه آزمایش، ورزش تنفسی (تنفس لب غنچه‌ای و تنفس دیافراگمی) آموزش داده شد که به مدت ده روز و هر روز حداقل ۱۵ دقیقه انجام دادند. طی این مدت گروه کنترل در این رابطه هیچ نوع آموزشی دریافت نکردند و پس از اتمام ده روز اسپیرومتری نوبت دوم از هر دو گروه انجام شد.

کلیه جانبازان مرد و بین ۴۰-۳۰ سال، حداقل یک بار در معرض گاز خردل بوده و دچار عوارض تنفسی ناشی از این گاز شده و امتیاز شدت تنگی نفس آنها بر اساس معیار انجمان توراکس آمریکا حداقل ۲، در ۶ ماه گذشته سابقه انجام ورزش‌های تنفسی، بیماریهای قلبی، سایر بیماریهای موثر بر عملکرد ریوی و مصرف سیگار نداشتند. از سلامت روانی جهت پاسخگویی به سؤالات برخوردار بودند و عضو کادر درمانی نبودند. جهت تعیین اعتبار گردآوری داده‌ها (پرسشنامه و فرم بررسی شدت تنگی نفس) از روش اعتبار محتوى و به منظور پایایی از روش آزمون

¹- Hodgkin

²- Breslin

جدول شماره ۱: میانگین و انحراف معیار تفاوت آزمونهای عملکرد ریوی مرحله‌ی اول و دوم گروه آزمایش و کنترل جانبازان شیمیایی شهرستان خرم‌آباد

گروه	آزمایش								میانگین (تفاوت)	انحراف (تفاوت)	میانگین (تفاوت)	انحراف (تفاوت)	میانگین کنترل	آزمایش کنترل	آزمایش گروه	زوجی T	P-value					
	کنترل		آزمایش		انحراف		میانگین															
	کنترل	آزمایش	کنترل	آزمایش	آزمایش	کنترل	آزمایش	کنترل														
ریوی	۰/۱۵۶	۰/۰۰۰	۱/۵	۳/۹	۸/۷	۲	۱۳/۸	۹/۷	۰/۱۹	۰/۲۶	۰/۱۹	۰/۲۶	۰/۷۹۸	۰/۰۴۰	FVC							
	۰/۱۵۰	۰/۰۰۰	۱/۵	۴/۵	۸	۲	۱۲/۱	۹/۷								FEV1						
	۰/۶۸۴	۰/۰۰۰	۰/۴۱	۰/۲۶	۲/۸	۰/۱۹	۵/۶	۰/۲۶								FEV1/FVC						
	۰/۷۸۰	۰/۰۱۴	۰/۲۸	۲/۶	۱۱	۰/۵۱	۲۵	۱۱/۸								FEF25-75%						
	۰/۴۰۰	۰/۰۰۵	۰/۸۵	۳/۱	۸	۱/۱	۱۵/۹	۸/۸								PEF						

که آزمون آماری t مستقل با P-value های ۰/۰۰۹، ۰/۰۱۳، ۰/۰۱۸، ۰/۰۰۴ اختلاف معناداری را بین دو گروه نشان داد و در خصوص شاخص FEV1/FVC تفاوت معنی دار نبود که به دلیل افزایش یکسان و تؤام صورت و مخرج کسر بوده است. (جدول شماره ۲).

این پژوهش نشان داد که میانگین درصد افزایش شاخصهای اسپرومتریک FEV1، FVC و PEF در گروه آزمایش به ترتیب برابر ۱۶/۵۱ درصد، ۱۷/۴۱ درصد، ۱۷/۹۱ درصد و در گروه کنترل به ترتیب برابر ۱۶/۵۱ درصد، ۱۷/۴۲ درصد، ۱۷/۴۳ درصد و ۱۷/۴۱ درصد بود.

جدول شماره ۲: میانگین درصد افزایش آزمون‌های عملکرد ریوی واحدهای پژوهش در دو گروه آزمایش و کنترل جانبازان شیمیایی شهرستان خرم‌آباد

گروه	آزمایش	کنترل	نتیجه آزمون	P-value	
				t	P-value
آزمونهای عملکرد ریوی	۱۶/۵۱	۳/۴۳	۲/۷	۰/۰۰۹	FVC
	۱۶/۱۷	۲/۶۲	۳	۰/۰۰۴	FEV1
	۰/۵۰	۰/۰۰۰	۰/۱۰۸	۰/۹۳۸	FEV1/FVC
	۱۷/۴۱	۱/۵۳	۲/۵	۰/۰۱۸	FEF25-75%
PEF	۱۷/۹۱	۱/۲۶	۲/۶	۰/۰۱۳	

در گروه آزمایش دارای میانگین و انحراف معیار $1/52 \pm 1/61$ شدت تنگی نفس در گروه کنترل دارای میانگین و انحراف معیار $3/16 \pm 1/17$ بود که آزمون آماری t مستقل با $p=0/000$ اختلاف معناداری را بین دو گروه نشان داد. به عبارت دیگر به طور

در مورد معیار شدت تنگی نفس (معیار انجمان توراکس آمریکا) نتایج پژوهش نشان داد که طی مرحله‌ی اول، گروه‌های آزمایش و کنترل تفاوت معناداری نداشته و هردو گروه از نظر این متغیر همسان بودند و در مرحله‌ی دوم، شدت تنگی نفس

آزمون آماری t مستقل تفاوت معناداری را با $P=0.000$ در بین دو گروه نشان داد. (جدول شماره ۳).

متوسط میانگین درصد کاهش شدت تنگی نفس در گروه آزمایش ۶۵.۵۹ درصد و در گروه کنترل ۱۸/۰ درصد بود که

جدول شماره ۳: میانگین و انحراف معیار شدت تنگی نفس (معیار انجمان توراکس آمریکا) مراحل اول، دوم، مقایسه مرحله اول و دوم مقایسه دو گروه با یکدیگر و میانگین درصد کاهش شدت تنگی نفس دو گروه آزمایش و کنترل جانبازان شیمیایی شهرستان خرم آباد

نتیجه آزمون		کنترل		آزمایش		گروه شدت تنگی نفس مرحله اول
P-value	آزمون t	انحراف	میانگین	انحراف	میانگین	
۰/۹۵۳	۰/۰۵۹	۱/۲۸	۳/۵۹	۱/۲۸	۳/۶۱	مرحله دوم
۰/۰۰۰	۴/۰۸۴	۱/۱۲	۳/۱۶	۱/۶۱	۱/۵۲	مقایسه مرحله اول و دوم دو گروه
۰/۱۸	۱/۳۷	۰/۰۰۰	۱/۰۵۵	۱/۹۴	۰/۴۳	مقایسه دو گروه با یکدیگر
۰/۰۰۰	۴/۸۰۳	۱/۹۴	۰/۴۳	۱/۱۱	۱/۲	میانگین درصد کاهش
۰/۰۰۰	۴/۵۶	۰/۱۸	۶۵/۵۹			

به استناد نتایج حاصل از این پژوهش، تفاوت معنادار میانگین درصد افزایش شاخص های اسپیرومتریک گروه های آزمایش و کنترل دلیل بر تاثیر مداخلات ورزشی تنفسی در بهبود عملکرد ریوی جانبازان شیمیایی می باشد.

رینگ^۱ (۲۰۰۰) و حیدری و همکاران (۱۳۸۱) نیز در پژوهش های خود به نتایج مشابهی دست یافته اند. نتایج پژوهش حاضر با پژوهشی که توسط رحمانی و محمدیان (۱۳۸۱) انجام شد، مشابه بوده و این پژوهشگران نیز تفاوت آماری معنا داری را بین مقادیر FEV1 در دو گروه مورد و شاهد با $P<0.05$ تایید کردند.

عابدی (۱۳۸۱) نیز در پژوهش خود نشان داد که انجام فیزیوتراپی تنفسی بر شاخص های FVC و FEV1 با $P<0.01$ تاثیر داشت که تاثیر این روش به خصوص در مورد بیماران مبتلا به برونشیت آسمی با $P<0.02$ اثر بخشی بهتری را نشان داد.

مقایسه ای نتایج مربوط به شاخص FEV1/FVC در دو گروه آزمایش و کنترل در این پژوهش نشان داد که تفاوت معناداری نداشته و به عبارت مهم تر تاثیر مداخلات ورزشی بر روی این شاخص بی اثر می باشد. عدم وجود تفاوت معنادار در

بحث و نتیجه گیری
نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که گروه آزمایش و کنترل از نظر تاثیر عوامل مخدوش کننده ی موثر بر عملکرد ریوی جانبازان شیمیایی اختلاف معنا داری نداشته و هردو گروه همسان بودند.

عوامل مختلفی ممکن است بر آزمونهای عملکرد ریوی تاثیر بگذارند (اسلویس و بریگهام^۲ ۲۰۰۱). بطوریکه حجم های ریوی بر حسب سن، جنس، قد و نژاد تفاوت می کند (بلک و همکاران^۳ ۲۰۰۵) عوامل مانند مصرف دخانیات، سابقه ای بیماریهای ریوی، میزان تماس با محرك های محیطی و شیمیایی به عنوان عامل خطر می توانند در نتایج آزمونهای عملکرد ریوی تاثیر بگذارند (فیپس و همکاران^۴ ۲۰۰۳) همسانی گروههای آزمایش و کنترل از نظر سن، شاخص تووده بدنه، تاهم، آخرین تماس با گازهای شیمیایی، دفعات مراجعه به بیمارستان، سابقه بستری به بیمارستان و تعداد دفعات تماس با گازهای شیمیایی دلیل بر کنترل عوامل مخدوش کننده ی موثر بر نتایج پژوهش بود.

1- Slovis Brigham

2- Black et al

3- Phipps et al

دست نیاورد درحالی که حیدری و همکاران (۱۳۸۱) تفاوت معناداری را بین شدت تنگی نفس قبل و بعد از انجام برنامه‌های نوتوانی بدست آورده‌اند که نتایج پژوهش دوم با پژوهش حاضر همخوانی دارد. به این ترتیب فرضیه‌ی دوم پژوهش که بیان می‌دارد ورزش‌های تنفسی شدت تنگی نفس جانبازان شیمیایی را کاهش می‌دهد تأیید گردید.

به طور کلی نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که انجام ورزش‌های تنفسی لب غنچه‌ای و دیافراگمی علاوه بر اصلاح حجم‌ها و ظرفیت‌های ریه‌ی جانبازان شیمیایی می‌تواند تنگی نفس این افراد را بهبود بخشدیده و در نتیجه به تنفس و تهویه‌ی بهتر و راحت تر آنها کمک کرده و در نهایت زندگی مفیدتر و با مشکلات کمتری را برای آنها فراهم آورد.

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل پایان نامه خانم خدیجه حیدری زاده می‌باشد. از مصدومین عزیز شیمیایی شرکت کننده در این پژوهش، مسئولین محترم شورای پژوهش دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و کلیه کارکنان و همکاران رحمت کش بنیاد جانبازان استان لرستان و بخش سوختگی بیمارستان شهدای عشایر خرم آباد، تشکر و قدردانی می‌گردد.

خصوص این شاخص نشانگر ثابت ماندن نوع مشکل انسدادی یا تحديدي در طول پژوهش بوده است. حیدری و همکاران (۱۳۸۱) نیز در پژوهش خود به نتایج مشابه ای در خصوص تغییرات شاخص FEV1/FVC دست یافته و با نتایج این پژوهش همخوانی دارد.

بر اساس نتایج بدست آمده به نظر می‌رسد انجام این مداخلات (ورزش‌های تنفسی لب غنچه‌ای دیافراگمی) می‌تواند تاثیر مشابهی با استفاده از کمر بند هاکس لی کاف لاک (حسینی میمی (۱۳۷۳)، برنامه‌ی آموزشی کلاسیک (حیدری)، برنامه‌ی نوتوانی شامل راه رفتن، وزنه‌ی شکمی، از پله بالا و پایین رفتن (حیدری و همکاران) در افزایش PEF، FVC و FEV1 دارد. بنابراین، فرضیه‌ی پژوهش که ورزش‌های تنفسی، عملکرد ریوی (ظرفیت حیاتی کوشایی، حجم بازدمی کوشایی ثانیه‌ی اول، جریان میان بازدمی کوشایی و حداکثر جریان بازدمی) جانبازان شیمیایی را افزایش می‌دهد، تأیید می‌گردد. و در مقایسه با پژوهش‌های مشابه روش تنفس لب غنچه‌ای و دیافراگمی روش ساده‌تری بوده و به دلیل عدم نیاز به امکانات خاص، کاربردی تر از روش‌های ذکر شده در پژوهش FEV1/FVC دلیل مثبتی است که روش مداخله‌ای (ورزش‌های تنفسی لب غنچه‌ای دیافراگمی) در زمینه‌ی تغییر شدت اختلالات انسدادی و تحديدي بی اثر بوده است.

نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که میانگین و انحراف معیار شدت تنگی نفس معیار انجمان توراکس آمریکا در مرحله‌ی اول گروه آزمایش برابر 3.61 ± 1.28 و در گروه کنترل برابر 3.59 ± 1.28 بوده و تفاوت معنا داری بین دو گروه از نظر شدت تنگی نفس وجود ندارد. و می‌تواند گویای این مطلب باشد که فاکتور اختلالات تنفسی و شدت تنگی نفس در هر دو گروه همسان بوده و بر نتایج مطالعه بی اثر بوده است.

نتایج حاصل از مرحله‌ی دوم نشان داد که میانگین و انحراف معیار شدت تنگی نفس گروه آزمایش برابر 1.52 ± 1.61 و گروه کنترل برابر 3.16 ± 1.17 بوده و آزمون آماری t مستقل با ($P=0.000$) تفاوت آماری معنا داری را نشان داد و این نتیجه بیانگر تاثیر مداخله‌ای ورزش‌های تنفسی بر شدت تنگی نفس می‌باشد. چرا که بر اساس معیار انجمان توراکس آمریکا شدت تنگی نفس بین صفر تا ۵ می‌باشد که ۵ شدید ترین حال تنگی نفس را نشان می‌دهد. حسینی میمی (۱۳۷۳) در پژوهش خود تفاوت معناداری را بین شدت تنگی نفس قبل و بعد از ورزش به

منابع

- اکبری نوشاد آ (۱۳۸۱). زخم کنه، ایران و سلاح‌های شیمیایی عراق. *روزنامه همشهری*. شماره ۲۰۳. سه شنبه ۲۳ دیماه. صفحه ۲۱.
- حسینی میمی م ع (۱۳۷۳). بررسی اثرات مشترک ورزش درمانی و آرام‌سازی در بهبود عملکرد ریوی جانبازان شیمیایی. *پایان نامه جهت اخذ کارشناسی ارشد پرستاری دانشگاه تربیت مدرس*.
- حیدری م انصاری ح (۱۳۷۶). بررسی شیوع عوارض توکسیک تا خیری سلاح‌های شیمیایی در مصدومین جنگ تحملی. *ششمین همایش سالانه بررسی عوارض مزمن گازهای شیمیایی جنگی*. تهران، اسفند، ص ۲۱.
- حیدری و همکاران (۱۳۸۱). بررسی تاثیر تکنیکهای نتوانی ریه بر وضعیت بالینی مبتلایان به COPD. *پژوهنده مجله پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی*. سال هفتم، شماره ۲، صفحه ۱۴۹-۱۵۲.
- خضری بوکانی ی (۱۳۷۶). بررسی شیوع عوارض مزمن گازهای شیمیایی جنگی در مصدومین شیمیایی رostaهای مرزی کرستان. *ششمین همایش سالانه بررسی عوارض مزمن گازهای شیمیایی جنگی*. تهران، اسفند، صفحه ۴۲-۴۱.
- رحمانی ر محمدیان م (۱۳۸۱). بررسی تاثیر طب فشاری بر کاهش مشکلات تنفسی جانبازان شیمیایی مبتلا به COPD. *خلاصه مقالات کنگره سراسری طب نظامی*. تهران، مهر، صفحه ۱۶۰.
- عابدی ار (۱۳۸۱). بررسی تأثیر فیزیوتراپی تنفسی بر شاخص‌های آزمون عملکرد ریوی در مصدومین شیمیایی مبتلا به بیماریهای ریوی. *خلاصه مقالات کنگره سراسری طب نظامی*. تهران، مهر، صفحه ۱۶۳.
- کشمیری م و همکاران (۱۳۷۵). بررسی اثرات دراز مدت گازهای شیمیایی جنگی بر روی تست‌های فونکسیون ریوی در مجروهین جنگ تحملی. *برگزیده مقالات سمینار بررسی عوارض مزمن گازهای شیمیایی جنگی*. تهران، فروردین، صفحه ۵-۱۰.
- قانعی م (۱۳۷۹) عوارض حاد تنفسی گاز خردل. *چراغلی ع* (۱۳۷۹). پیشگیری و درمان عوارض ناشی از سلاح‌های شیمیایی. چاپ اول. تهران، انتشارات لادن.
- Bijani kh Moghadamnia AA (2002). Long-term effects of chemical weapons on respiratory tract in Iraq-Iran war victims living in Babol (North of Iran). *Ecotoxicology and Environmental Safety*. 53(3) 422-4.
- Black J M et al (2005). *Medical-Surgical Nursing* 6th edition. Vol1. Philadelphia, Saunders Co.
- Breslin E H (1992). The pattern of respiratory muscle recruitment during pursed-lip breathing. *CHEST*. 101(1) 75-78.
- Crouch R Ryan K (2001). Physical therapy and respiratory care: integration as a team in pulmonary rehabilitation in Hodgkin (2001). *Pulmonary Rehabilitation*. Philadelphia, Saunders Co.
- Emad A Ghaneii R(1997). The diversity of effect of sulfur mustard gass inhalation on respiratory system 10 years after a single heavy exposure. *CHEST*. 11(3) 734-738.
- Ghanei M et al (2006). Tracheobronchomalacia and air trapping after mustard gas exposure. *American Journal of Respiratory and Critical Care Medicine*. 173 (3) 304-9.

- Hodgkin J.E (2001). Pulmonary rehabilitation: Definition and characteristic in Hodgkin (2001) **Pulmonary Rehabilitation**. Philadelphia, Saunders Co.
- Mirsadraee M et al (2005). Hyperresponsiveness to methacholine in chemical warfare victims. **International Journal of Thoracic Medicine**. 72 (5) 523-528
- Phipps W et al (2003). **Medical-Surgical Nursing Health & Illness Perspective**. 6th edition. St Louis. Mosby Co.
- Ring B (2000). Rehabilitation of patient with chronic obstructive pulmonary disease. Exercise twice a week is not sufficient. **Respiratory Medicine**. 94 150-154.
- Slovis B S Brigham K L (2001). Anatomy and physiology consideration in Andreoli T E et al (2001) **Cecil Essentials of Medicine**. 5th edition, Philadelphia, Saunders Co.

Archive of SID